

økonomi, sådan at det, der vedrører religionen, betaler menighedsrådene, og det, der er den nationale bevaringsopgave, betaler staten.

Jeg har forstået det sådan, at det ikke vil volde folkekirken nogen som helst problemer overhovedet, og jeg fatter ikke, at ministeren skal have det arbejde puttet ned i en syltekrukke.

Så vil problemet med den konvention, som vi åbenbart skal bruge årevis på at få underskrevet, formentlig også være klaret. Jeg må indrømme, jeg ikke forstår den nølen, der præger ministeren, især ikke da vi jo alle sammen ved, at det ikke kan volde folkekirken nogen som helst problemer, men tværtimod være til gavn for alle parter.

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror, jeg ser lidt anderledes på det spørgsmål.

Den parathed, hvormed spørgeren afskriver, at det er til gavn for nogen, at der er et bånd mellem folkekirken og den danske stat, har jeg ikke. Jeg vurderer heller ikke på samme måde, at man raskvæk sådan på en studs lige kan få bragt orden i de såkaldt rodede økonomiske forhold.

Nogle af os sætter meget stor pris både på grundlovens § 4, hvori der står, at staten understøtter folkekirken, og på den ordning, der er mellem stat og folkekirke i Danmark. Derfor synes jeg – og det er jo ikke et spørgsmål om orden eller ikke orden; det er en politisk og en kirkepolitisk indstilling – at det er fornuftigt, at den grundlov, som vi har, kan sameksistere med en underskrevet tillægsprotokol.

Margrete Auken (SF):

Altså nu bliver jeg lige nødt til at sige, at den første gang det kom frem, at man skulle flytte bidraget, var da daværende aktive biskop Herluf Eriksen i Århus sagde: Var det nu ikke på tide, at den danske folkekirke kom i overensstemmelse med grundloven? Så blev det ramt af det uheld, at de eneste, der fandt på at tage sagen op i Folketinget, var SF, hvilket udløste en automatreaktion, ikke mindst i Kirkeministeriet, som straks mente, at nu var der et angreb på båndene mellem stat og kirke, og hvad ved jeg af sludder.

Og jeg vil godt lige spørge ministeren, om hun godt kan bekræfte, at den første, der fremsatte dette ønske, som derefter er blevet støttet af mange stærkt kirkelige jurister, selv om det

ikke ligefrem er i Kirkeministeriet, men der kan man ... nå, nu skal jeg igen passe på mit polemiske talent. Kan ministeren bekræfte, at det er dér, den sætning kom frem første gang, og at det hverken var i SF, i Kristeligt Folkeparti eller for den sags skyld i Enhedslisten?

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Jeg har svært ved at se det gavnlige i en sådan bekræftelse, da en god politisk idé vel på ingen måde kan hæmmes af, hvem der måtte få den, specielt ikke med den indsigt, som den bæres af.

Men jeg tror, at det er rigtigt – sådan har folk også fortalt mig det – at det var Herluf Eriksen, der fik ideen oprindeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til lov om ændring af produktansvarsloven. (Ophævelse af undtagelsen for uforarbejdede produkter hidrørende fra jordbrug, husdyrbrug, fiskeri og jagt).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 4/10 2000. Første behandling 12/10 2000. Betænkning 16/11 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik herefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om dansk europapolitik efter folkeafstemningen?«

Af Claus Larsen-Jensen (S), Charlotte Antonsen (V), Lene Espersen (KF), Anne Baastrup (SF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Susanne Clemensen (CD), Elisabeth Arnold (RV), Keld Albrecht (EL), Jann Sjursen (KRF), Kim Behnke (FRI) og Frank Dahlgård (UP).

(Forespørgslen anmeldt 10/10 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/10 2000).

Formanden:

Efter ønske skal jeg fastsætte en taletid på op til 10 minutter for ordførerne i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Begrundelse

Claus Larsen-Jensen (S):

Efter folkeafstemningen den 28. september om Danmarks deltagelse i eurosamarbejdet har der været et bredt ønske blandt Folketingets partier og løsgængere om at få en debat i Folketinget om dansk europapolitik i fremtiden.

Vi ved efter folkeafstemningen, at forbeholdene består for en tid, og at det ikke er aktuelt at holde folkeafstemninger om dem. Det er altså et udgangspunkt for debatten. Der har også været en række drøftelser om situationen op til forhandlingerne om Nicetraktaten, hvor der er et ønske om, at vi bidrager aktivt til at sikre, at udvidelsen bliver mulig, ved at EU gør sig parat, og det er også klart, at der kommer mange nye ting på den fremtidige europæiske dagsorden; der er mange forslag i spil.

I den forbindelse er det også væsentligt, at vi fra dansk side, uanset hvilke holdninger vi i øvrigt har, spiller en aktiv rolle, både i den daglige europapolitik, i det, vi deltager i, i forbindelse med det, vi ikke kan deltage i, og i forhold til de synspunkter, andre lande har.

Behovet for en dansk europadebat om fremtiden er altså ikke mindsket, hverken af folkeafstemningen eller af den udvikling, som er i gang i de øvrige EU-medlemslande, og som de deltager aktivt i. Derfor er der også et stærkt ønske om, at vi med debatten i dag kan tage hul på en fremtidsrettet drøftelse om Danmarks rolle og EU og Europas udvikling.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Med kun godt 2 uger til det afgørende topmøde i Nice er det vældig nyttigt, at vi i dag har denne forespørgsel for at få lejlighed til at diskutere, hvad er det, vi står over for – ikke alene i Nice, men også på lidt længere sigt.

Resultatet af folkeafstemningen den 28. september var et nej til den fælles valuta. 1,6 millioner danskere stemte ja, og 1,8 millioner danskere stemte nej, men ikke nej til Europa. Resultatet af folkeafstemningen betyder samtidig, at nye folkeafstemninger om ophævelse af forbeholdene ikke er aktuelle.

Men Danmark har ikke vendt ryggen til Europa. Nu skal vi samle kræfterne om et fremadrettet samarbejde for Danmark. Vi har brug for en bredere dansk europadebat i Folketinget og i det danske samfund som helhed, og jeg vil derfor gerne indlede denne forespørgsel med at opfordre partierne til at forstærke overvejelserne her i Folketinget om netop dette fremadrettede arbejde. Vi skal styrke den politiske og den folkelige debat om Danmark i Europa nu og i fremtiden, så vi i en ny dialog med befolkningen kan skabe den nødvendige folkelige opbakning om Danmarks europapolitik. Jeg synes, at vi skal arbejde for, at europapolitiske spørgsmål i stigende omfang bliver en del af den indenrigspolitiske dagsorden og debat og ses i sammenhæng med Danmarks svar på alle de mange globale udfordringer, vi står over for.

Det er vigtigt, at debatten om Danmark og Danmarks rolle og fremtidige placering i Europa ikke alene finder sted her i Folketinget; den bør bredes ud til alle hjørner af det danske samfund. Sagen er jo den, at mange af de vigtigste spørgsmål, som optager danskerne, i virkeligheden også hænger sammen med mulighederne for at finde løsninger i samarbejde med vore naboer.

Jeg vil gerne fremhæve, at folkehøringer i en række forskellige former er velegnede til at brede debatten ud; det er også regeringens egen erfaring. Folkehøringer kan organiseres både her på Christiansborg og rundt om i landet, så de store debatter også forankres regionalt.

Vort fælles mål, som jeg synes vi alle sammen burde kunne samles om, må være at bidrage til at skabe en stærkere, folkeligt funderet demokratisk debatproces, som kan forny den danske europadebat uanset de holdningsforskelle, der er. Jeg tror også, det er vigtigt at være opmærk-